

titel	RAAD VOOR CULTUUR
datum	1 juni 2006
agenda	17 uur 1. Goedkeuren verslag 9 maart 2006 2. Formele bekrachtiging van adviezen via schriftelijke procedure 3. Advies over strategische advisering 3.1 kort verslag workshop 3.2 bespreking van discussienota 4. Bespreking van ontwerpadvies over cultuurcompetentie 5. Rondvraag en varia
aanwezig	Bart DE BAERE, voorzitter Sigrid BOUSSET, ondervoorzitter Herman BAETEN Pepijn DEBOSSCHER Hugo DEVOS Jan DE BRAEKELEER Anjes GORIS Rik PINXTEN Geert PUYPE Johan THIELEMANS Leen THIELEMANS Joannes VAN HEDDEGEM Bart VANREUSEL Luk VERSCHUEREN Iris VAN RIET, secretaris <u>Afgevaardigden departement Cultuur, Jeugd, Sport, Media</u> Christine CLAUS

afwezig met kennisgeving

Patrick ALLEGAERT
Piet DE GRyse
Chantal DE SMET
Bart DOUCET
Frank HERMAN
Gi MATEUSEN
Jorijn NEYRINCK
Leen VANDERHULST
Peter VANTYGHEN
Jan VAN VAERENBERGH

GENODIGDEN

Marina LAUREYS
Bart VAN DER HERTEN
Jos VAN RILLAER
Gilbert VAN HOUTVEN

afwezig zonder
kennisgeving

Monique BUCQUOYE
Eddy FRANS
Johan NOTTE
Marleen PLATTEAU
Harold POLIS
Johan SWINNEN
Martine VERHEYEN

verslaggever

Hanne SCHUERMANS

verslag goedgekeurd op

18 september

1 Vergadering Raad voor Cultuur 01 juni 2006

INHOUD

1.	Welkom door de voorzitter en goedkeuren vorige verslag (9 maart)	4
2.	Formele bekrachtiging van adviezen via schriftelijke procedure	4
3.	Advies over strategische advisering	4
3.1	Werkgroep en workshop	4
3.2	Bijdragen van de Sportraad en van de Jeugdraad	5
3.3	Discussiekader: algemene opmerkingen	6
3.4	Discussiekader: bespreking per punt	8
3.5	Vijf algemene punten	10
4.	Advies over cultuurcompetentie	12
5.	Rondvraag en varia	12

1. Welkom door de voorzitter en goedkeuren vorige verslag (9 maart)

De voorzitter heet de talrijk opgekomen aanwezigen welkom.

Het verslag van 9 maart 2006 wordt goedgekeurd.

2. Formele bekrachtiging van adviezen via schriftelijke procedure

We hebben dit jaar al twee kleinere tussentijdse adviezen gegeven, die via schriftelijke procedure werden goedgekeurd. Het gaat om het advies over het statuut van de reisbureaus en het advies over de maatregelen ter begeleiding van de begroting 2006.

Omdat deze al schriftelijk werden goedgekeurd, kan iedereen hiermee akkoord zijn. Vanaf nu zijn deze adviezen ook formeel bekrachtigd.

3. Advies over strategische advisering

3.1 Werkgroep en workshop

Over dit onderwerp is er een werkgroep bijeengekomen op 21 april 2006. De voorzitter verheugt zich over de hoge graad van aanwezigheid daarbij. Zoals afgesproken ligt er nu een discussiekader op tafel op basis van wat in de werkgroep aan bod is gekomen.

Ook vond er op vrijdag 12 mei 2006 een workshop plaats waarbij een aantal leden van deze raad samen met mensen van de afdeling Personeel en Ontwikkeling van de Vlaamse Gemeenschap samen nadachten over organisatietechniek. Het verslag van deze dag is terug te vinden in de bundel. De voorzitter vraagt Johan Thielemans, die ook aanwezig was, om een woordje uitleg.

Johan Thielemans legt uit dat het een oefening was waarbij de werking van het secretariaat besproken werd door middel van oefeningen. In kleine groepjes werd gediscussieerd over het wat, het hoe, hoeveel personeel etc. Al die aspecten kwamen samen in een algemene idee daarover. Soms werd het ook vrij technisch: wat moeten die mensen doen, wat zijn hun competenties enzovoort. De heer Thielemans vond het zelf een zeer interessante namiddag, en stelt voor dit nog eens doen, maar dan met deze materie die nu voor ons ligt: hoe moet de strategische adviesraad werken. Het was alleszins een vruchtbare namiddag om over zoiets te discussiëren: al die dingen kwamen in losse gesprekken naar voren en werden zo samengebracht. Door te praten met P&O-ers, die er toch een andere kijk op hebben dan de leden van de raden, kwamen er ook een pak nieuwe ideeën naar voor.

Er werd geconcludeerd dat het secretariaat nu te klein is. Er moeten meer mensen in dienst worden genomen en de verschillende leden van het secretariaat moeten gespecialiseerd zijn, in die zin dat ze een aanspreekpunt kunnen zijn voor deelraden zonder dat ze naast elkaar gaan werken. Een algemene secretaris moet overzicht houden. Langs de ene kant moeten er dus 'specialisten' van een sector in het secretariaat zitten, maar anderzijds is generische kennis onontbeerlijk.

Ook kan het nuttig zijn dat er iemand is die voor pers instaat, iemand die dus persartikels verzamelt en meedeelt aan de collega's. Het is potentieel een belangrijk werk, misschien zelfs fulltime.

Concreet hebben we die dag over een structuur en functies nagedacht en advies over hoe het er zou moeten uitzien gegeven.

De aansturing van dat secretariaat zou een taak van de raad zijn. De onafhankelijkheid waarnaar de raad nu evolueert, mag echter geen negatieve consequenties hebben. Eén probleem is dat het secretariaat en de raad zo uit het systeem van de administratie zullen stappen. Wat is dan onze verhouding tot de administratie, hoe geraken we dan aan informatie die nu onder collega's wordt doorgegeven? Een ander probleem is het budget. Met een eigen budget en boekhouding moet er gedacht worden aan werkruimte voor het secretariaat en dergelijke.

Als de raad eigenaar is van secretariaat dan moet die dus plots ook gaan managen. Dat klopt niet met het vrijwilligersstatuut van die mensen. Zo worden er een heleboel andere verantwoordelijkheden gecreëerd. De raad zou echter een denk- en adviesorgaan moeten blijven, ze zouden niet moeten samenkomen om aan administratie te doen. Die verantwoordelijkheden moeten dus minimaal zijn, of ze moeten ergens anders ondergebracht worden.

De voorzitter overloopt de 2de kant van blad met conclusies: was daar consensus over? Hij vraagt zich af of we de missie, visie en waarden zoals ze hier geformuleerd staan kunnen meenemen in ons advies, of zijn deze eerder standaard? Wat is de status van deze hele bladzijde?

Wat er staat, blijkt redelijk evident voor goed draaiend secretariaat. Als we secretariaat samen stellen, dan is dit de beste manier om het te organiseren. De werking van het secretariaat zou moeten kunnen getoetst worden aan vooropgestelde criteria. In ons advies zouden deze waarden kunnen staan als voorwaarden: een concept van een secretariaat zoals die er wenselijk uitziet, en criteria om dat aan te toetsen.

AFSPRAAK: dit kan worden meegenomen in ons advies als een voorwaarde. Dit verslag van de workshop wordt een achtergronddocument voor de werkgroep.

3.2 Bijdragen van de Sportraad en van de Jeugdraad

De voorzitter van de Sportraad, Bart Vanreusel, brengt enkele opmerkingen in die in het advies van de Sportraad zo aan bod zullen komen. Aangezien we naar een koepelraad gaan, heeft ook de Sportraad een advies voorbereid waarvan hier de krachtlijnen kort worden opgesomd.

- De Vlaamse Sportraad telt 17 leden die het hele middenveld reflecteren, ongeveer 6 maal per jaar vergaderen met een tiental subtussenkomsten. Het aantal dat nu ingeschreven staat in het decreet is bijzonder weinig om het hele veld te kunnen bestrijken. De Sportraad pleit voor 15 à 17 personen die goed gekozen zijn door de minister.
- Het advies bevat twee grote thema's: **werkbaarheid** en **representatie**. Zoals de raad nu werkt, zijn deze voorwaarden ingevuld. Maar tot nu toe ziet de Sportraad weinig voordeel in het ontstaan van de nieuwe SAR. De principes van werkbaarheid en representatie zijn in het decreet van de SAR duidelijk afgezwakt. De Sportraad gaat dan ook geen positief advies geven.
- Nu behandelt de Sportraad ook al transversale materies met tal van vragen rond gezondheid etc.. Dit moet behouden worden in een nieuwe structuur.
- De deelraden moeten zelf bijzonder slagkrachtig zijn, anders verzanden zij in verhoring via derden en vierden en zijn er teveel niveaus om slagkrachtig te kunnen werken. Rechtstreekse aanspreking van de minister is een noodzakelijke voorwaarde.
- Wat gemeenschappelijke materies betreft: nu is er ook al die gelegenheid om deze gezamenlijk voor te leggen – dus nog steeds is de SAR niet echt nodig.
- Expertise is onvoldoende – er is verruiming nodig om het veld te kunnen verwoorden.
- De Sportraad zou ook graag de namen goed bewaard zien blijven. Vooral het voorvoegsel 'Vlaamse' kan belangrijk zijn: er zijn immers ook veel gemeentelijke sportraden, waardoor er verwarring zou kunnen ontstaan.
- Efficiëntie en vlothed zullen verloren gaan in de algemene raad. Wellicht zal deze ook alleen vrij algemeen blijven, wat een verlies van specificiteit met zich mee brengt.
- Professionalisering zou alleen administratief kunnen, maar verder niet – de Sportraad is geen voorstander van professionele leden met een hoofdambt.

Men vraagt wat het alternatief is dat de Sportraad voorstelt. De heer Vanreusel wil gewoon behouden wat er is. De Sportraad heeft niets tegen het werken met deelraden, maar er moet voldoende slagkracht van hen uit kunnen gaan. Er mogen geen extra niveaus van overleg ingevoegd worden.

De secretaris van de Jeugdraad kan daar alleen maar aan toevoegen wat al gezegd is geweest: de Jeugdraad is een buitenbeentje. Het is een adviesraad, maar tegelijk ook een categoriale raad voor kinderen. Zij hebben de hele discussie enkel van op een afstand gevolgd, omdat ze 'buiten schot' gebleven zijn. De grootste zorg is de link tussen de Jeugdraad en het onderdeel Sociaal-Cultureel Jeugdwerk in de nieuwe strategische adviesraad. De Jeugdraad staat voor een sterke participatieve werking, het meenemen van meningen van andere organisaties, idem voor de jeugdsector. De link met de deelraad jeugd moet heel duidelijk zijn, zodat er geen dubbel werk gedaan wordt. De adviezen van de Jeugdraad zijn zeer intensieve processen – het zou jammer zijn als die door afwijkend advies gekelderd worden. Er zijn in het verleden ook al problemen geweest, bijvoorbeeld dat zogezegde vertegenwoordigers van de Jeugdraad meewerken aan een proces maar toch geen verantwoording afleggen aan de raad. In dat opzicht hebben zij ervoor gekozen om mee te werken aan dit proces.

De voorzitter vat samen: de Jeugdraad gaat dus een stapje verder dan Sportraad, met name dat in de centrale raad ook vertegenwoordiging van de Jeugdraad, gestuurd door Jeugdraad, zou moeten zitten. Dit is eigenlijk een beetje het omgekeerde van de bekommernis van de Sportraad, die van de deelraad Sport zoveel mogelijk onafhankelijkheid verwacht.

Er wordt opgemerkt dat het niet zo gemakkelijk is: is volksontwikkeling en jeugdwerk nog één luik, en hoe zal dat dan in zijn werk gaan?

3.3 Discussiekader: algemene opmerkingen

(a) Adviesvorm

Vooreerst komt de opmerking dat we eerst moeten afbakenen hoever we willen gaan in de advisering. Misschien kan er een soort index van de belangrijke verdeelpunten opgesteld worden. Bijvoorbeeld is er heel wat discussie over het punt van het aantal personen dat in een deelraad kan zitten. Verschillende personen stellen dat er minstens een verdubbeling nodig is, en daar zijn ook goede argumenten voor. Dat sluit ook aan bij een opmerking in de werkgroep: als we kijken naar onze werking nu, dan zien we dat er systematisch maar een beperkt aantal leden komen, meestal nog in verschillende constellaties. Zijn we dan niet beter met een kerngroep en een wisselend aantal andere leden die volgens expertise worden samengesteld?

Het is in ieder geval een keuze die we hebben en waar we ons vooraf over moeten uitspreken.

De voorzitter verduidelijkt: de eerste vraag die we ons moeten stellen is dus welk soort advies we willen. Is dat eerder beleidsondersteunend, beleidsvoorbereidend of beleidsbevragend?

Als er over elk punt consensus moet zijn, zijn we lang bezig: misschien kunnen we voor elk punt de verschillende mogelijkheden geven en niet altijd proberen te concluderen – dan wordt het een soort 'schoteltjesadvies'.

Anderzijds is dat misschien niet de goede optie in deze fase. Hoe uitgebreider en wolliger het advies is, hoe meer het in handen van de minister ligt. Te veel richtingen aangeven is zeggen: je mag er mee doen wat je wilt. Een kort, helder advies is misschien het beste (ongeveer 2 à 3 pagina's). We zullen zeer duidelijk moeten zijn in het advies over de samenstelling en de manier waarop er gewerkt moet worden, zoals recent ook het charter met het middenveld.

De voorzitter stelt de volgende procedure voor: voor de zomer komen we met een soort preadvies dat in omloop wordt gebracht waarbij onze stem wordt gehoord. We brengen ver-

volgens een formeel advies als ons dat wordt gevraagd. Dat brengt ons tot een dubbele vraag: (1) wat moet de vorm van dat preadvies zijn, en (2) wat is de vorm van het formele advies? (over dat laatste wordt later nog beslist.)

Het preadvies is best heel kort en slagkrachtig. Het is eerder een beleidsbevraging, maar ook een beleidsvoorbereiding. Er moet een krachtig signaal gegeven worden, ook wat betreft de deelraden. We kunnen er geen maanden meer mee bezig zijn.

(b) Verhoudingen deelraden met centrale raad

De optie was om voor elk beleidsdomein tot één raad te komen. Dat lijkt niet werkbaar, dus is er verfijning nodig. Cf. voorbeeld van de VLOR.

De grote vraag blijft: als de algemene raad blijft om strategische adviezen te geven, waar zitten dan de eerder technische adviezen? Op welke manier zijn deze te combineren: enkel door een sterk getrappt systeem of zijn er ook andere opties?

Is de keuze van het aantal mensen in de centrale raad en in de deelraden een goede keuze? Hoe kan organisatorisch het jeugdbeleid betrokken worden?

Waarom zijn er vier deelraden en geen vijf of meer? Kan er geen vijfde bol komen met de Jeugdraad apart? De inhoudelijke reden om jeugd te zetten waar hij nu staat, is dat er een gelijknamige IVA in het leven is geroepen. Op het plan lijkt alles logisch, maar er kan misschien ook anders gewerkt worden. De administratieve indeling werd als plan voor deze indeling gebruikt. Het specifieke sociaal-culturele werk voor jeugd heeft hier een legitieme plaats.

De voorzitter stelt voor dat we kunnen adviseren om niet vast te leggen hoeveel personen er in een deelraad zitten, maar de optie inschrijven dat iets naar de omstandigheden wisselt. Als de indeling in de administratie zou wijzigen, dan moeten de raden mee.

De mogelijkheid om zelfstandig te adviseren is een heet hangijzer waar we ons zeker moeten over uitspreken. Hoe vullen we dat in? Als we opteren voor een getrappt systeem, moet alles dan naar de overkoepelende raad, of kan een deelraad een advies geven dat enkel formeel bekrachtigd worden in koepelraad?

(c) functie van de centrale raad

Daarmee samenhangend is de aanstelling van de centrale raad totaal onduidelijk en niemand ziet de functie er echt van in. Het lijkt tijdverlies voor iedereen: te veel tussenstappen is niet efficiënt.

Toch wordt er misschien nog te veel vanuit bestaande structuren gedacht.

Cf. een commissie die over een bepaalde groep disciplines gaat: dan beslist de raad van beheer, maar die kan het advies niet wijzigen. Dat soort van autonomie kan verankerd worden.

Welke functies kunnen aan de centrale raad toekomen? Moet die adviseren over wat wij denken dat belangrijke punten zijn die over het hele veld leven en kunnen worden aangepakt? Hoe kan je dat vertalen met administratieve hulp? De centrale raad komt niet rechtstreeks vanuit sectoren en kan dus geen rechtstreekse belangen verdedigen: op die manier gaan we weg van een getrapte structuur maar blijft er toch een functie over voor de centrale raad.

Het is essentieel dat er mensen in de koepel voor de deelraden spreken, maar het is evenzeer essentieel dat daar mensen zitten die niet voor sectoren spreken.

Daarnaast zijn er zaken waarover alleen door de koepel kan nagedacht worden, zoals de begroting.

De voorzitter vat samen dat er consensus is dat er duidelijk afgebakende functies moeten worden afgesproken voor de deelraden en de algemene raad.

(d) timing

Op 28 juni komt de werkgroep terug samen, en op 14 juni komt de beleidsraad samen. Het korte preadvies moet er dus zo snel mogelijk komen. Meteen na deze vergadering moeten we een ontwerp van een korte tekst hebben met een vijftal grote punten. Deze tekst kan het informele circuit op gaan. Daarna kunnen we overige punten ophoofden en klaarmaken voor een definitief advies.

Het is ook zeer goed mogelijk dat we na de tekst van de Raad van State nogmaals advies geven.

De voorzitter stelt voor dat we nu per punt werken en daarna discussie hebben over ca. 5 cruciale punten die we willen adviseren. We gebruiken hiervoor het kaderdocument dat opgesteld is door het secretariaat op basis van de werkgroepvergadering.

3.4 Discussiekader: bespreking per punt

PRINCIPIEEL

I. Basisbeginselen beleidsadvisering

Er is nog onduidelijkheid over wat precies de functie van de beleidsraden is. De secretaris-generaal van het departement, Christine Claus, legt uit dat het de bedoeling is dat de minister zijn beleidsvisie laat vertalen binnen de verschillende geledingen van de administratie. Een beleidsbrief of –nota die is goedgekeurd, moet vertaald worden, m.a.w. concreet gemaakt worden wat betreft uitvoering etc., waarbij men mikt op debat tussen de verschillende disciplines. Hierin ligt de taak van de beleidsraad. Ook de beleidsvoorbereiding zal deels via de beleidsraad gaan. Er is ook spreekrecht vanuit de administratie. NB: het was de bedoeling dat de ministers Anciaux en Bourgeois een enkele beleidsraad vormden, maar het zijn toch deelbeleidsraden geworden.

Verder wordt bij dit punt de wens geuit om ook een band met het technische advies te behouden.

De deelraden kunnen functioneel verbijzonderen naar thematische / sectorale voorstellen. De algemene raad behoudt daarbij zijn helicoptervisie.

II. Wat is een strategisch advies?

Het gaat hier om een definitie.

Het gaat om beleid, niet om uitvoering, en dit vanuit een positie van onafhankelijkheid.

III. Wat is een strategische adviesraad?

De definitie van wat strategisch is, moet verder op punt gesteld worden (zie ook vorige punt). Wat moet naar de raad, wat niet? Wat naar deelraden? Hoe en door wie wordt dat beslist?

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen iets wat door het parlement of door ministers wordt bedacht om uitgevoerd te worden en iets wat 'strategisch' is: het gaat daarbij niet zozeer om uitvoering maar om beleid.

Is dit dan het onderscheid tussen de centrale raad en de deelraden? Dat onderscheid wordt eerder thematisch bekeken. Het is allemaal strategisch advies, het gaat bij allemaal om beleid en niet om uitvoering.

Toch hebben we behoefte aan een goede operationele definitie, anders blijven we in cirkeltjes denken. Wat gebeurt er bijvoorbeeld met een thema dat tussen twee deelraden zit: blijft dat tussen die twee of gaat zoiets naar centrale raad? Het is ook belangrijk dat sommige

thema's niet tussen de plooiën van twee raden vallen: er zijn veel ontwikkelingen en ergens moet de controle behouden blijven.

Anderzijds moeten we misschien niet te veel belang hechten aan het woord strategie: we hebben nu heel de tijd al strategisch advies gegeven. De secretaris verwijst ook naar punt 5 (Opdracht) van het discussiekader, dat hier ook mee te maken heeft.

De voorzitter vraagt of we dan kunnen stellen dat de deelraden over sectorale voorstellen gaan, eveneens als die in verhouding staan tot andere deelraden. De centrale raad zou dan behandelen wat niet door de deelraden kan worden gevat en over het koepelende. Men merkt op dat het toch ook belangrijk is om geen te strikte scheidingslijnen op te leggen. Er zijn zoveel verschillende opdrachten en zelfs als het over een specifiek thema gaat, kan een andere deelraad daar iets over willen zeggen. De deelraden moeten de kans krijgen om iets te zeggen en niet bepaalde dingen automatisch naar centrale raad te laten gaan. Als er geen strikte scheidingen zijn, zullen de deelraden zich betrokken voelen, met een hoge opkomstgraad tot gevolg.

De secretaris-generaal merkt op dat een bijkomende rol van centrale raad zou kunnen optreden als er tegenstrijdigheden zijn bij adviezen van de verschillende deelraden.

IV. Principes van de SAR

Opmerking: het BIP (Beleids- en InformatiePunt) heet tegenwoordig de "Afdeling Beleid".

De voorzitter van de Sportraad merkt op dat de centrale raad niet mag verglijden tot soort managementfunctie – omwille van de rechtspersoonlijkheid – waardoor die niet meer tot inhoudelijke dingen komt.

AFSPRAAK: we nemen in het advies op dat we de verzelfstandiging minimaal willen houden.

Hier wordt sterk de relatie gelegd tussen de raad en het departement, maar niet met andere entiteiten. Moet er ook een relatie met de IVA's etc. komen? Heeft BLOSO bijvoorbeeld nog iets met Sport te maken? Zoals de structuur nu uitgetekend is, is dat niet het geval. Dit punt sluit aan bij de opmerking in de werkgroep en in deze raad dat er een structurele band moet zijn met de uitvoering, in het bijzonder op vlak van informatie. Een scheiding zou niet vruchtbaar zijn: een communicatielijns is onontbeerlijk.

De secretaris-generaal licht toe dat de commissies zijn samengesteld uit mensen die niet tot administratie behoren, dus hier zit de link met het veld. Echter, leidend ambtenaren van IVA's moeten niet ook in de raad zitten, dat is onvereenigbaar. Informatie moet niet via ander kanaal dan de leidend ambtenaar naar de raden gaan, dat is niet bedoeling. De raad kan wel altijd mensen uitnodigen om te komen praten – deze persoon neemt dan niet deel aan het adviesproces. Dat hoeft niet de leidend ambtenaar zelf te zijn, die kan iemand van de IVA afvaardigen.

Er wordt nog opgemerkt dat de relatie tussen de SAR en de beleidsraad moet scherpgesteld worden.

V. Opdracht

Wat betreft het onderscheid dat wordt gemaakt tussen adviezen, aanbevelingen en probleemverkenning: we moeten hier nauwkeuriger zijn in de zoektocht naar wat de functie is van de raden. Er moet enige ordening zijn van wat op welk niveau wordt opgepakt. Nu is dit niet duidelijk. Er moet een onderscheid zijn, ze zijn van totaal ander orde. Dat kwam ook naar boven bij het advies over het statuut van reisbureaus: hoe zou dat in toekomst worden aangepakt?

Men komt al terug van het principe dat over alle ontwerpen van decreet advies wordt gevraagd. Het is ook niet werkbaar; dus we moeten duidelijk maken wat er waar aangepakt kan worden. Cf. het advies over de reisbureaus: enkele raden interesseren zich daarvoor en andere niet. We zullen dan moeten kijken wie met de problematiek geconfronteerd wordt.

Het moet dan niet door de algemene raad worden opgenomen, want het belangt niet iedereen aan.

Het kan handig zijn dat er dan een afspraaksysteem komt, zodat, als er een vraag komt, afgesproken wordt wie wat opneemt. De Jeugdraad ziet hier een parallel met zijn eigen werking: er zijn drie taken die naar de centrale raad worden toegeschoven. Deze zijn (1) strategische adviezen geven over overschrijdende thema's; (2) verzorgen van de juridische entiteit en (3) coördinatie verzekeren tussen deelraden. Als dit allemaal met de zelfde groep moet besproken worden, zijn er onverenigbaarheden. Daarenboven zijn er voor elk van die functies andere mensen nodig. De centrale raad is de adviesraad; het orgaan dat de coördinatie van het geheel waarneemt, moet samengesteld zijn uit de voorzitters van de deelraden en de centrale raad.

Verder kunnen we ons ook de vraag stellen wat de administratie of het secretariaat kan doen. Zoiets als het advies over reisbureaus is toch typisch administratief? De secretaris kan dat beslissen zonder daar al die mensen bij te betrekken. In geval van twijfel kan contact met de voorzitter of de raad van bestuur volstaan. Het is een taak die meestal niet problematisch is, maar als dat wel zo zou zijn, moet er een orgaan voorzien zijn waarmee men contact kan opnemen.

VI. Visie

Geen opmerkingen.

OPERATIONEEL

De uitkomst van de workshop over de functies van het secretariaat kunnen in dit stuk verwerkt worden.

Er wordt teruggekomen op vraag wie het werk verdeelt. Wat gebeurt er dan verder? En wat gebeurt er als een deelraad zelf met een punt komt? Verwacht de koepelraad dat het ook naar hen komt? Wanneer moet dat, en wanneer niet? Op welke moment moet of kan dit gepreciseerd worden of is dat niet opportuun? Hoe duidelijk moet het gemaakt worden?

In de praktijk moet het waarschijnlijk best niet zo vast gelegd worden. Niemand kan een deelraad weerhouden om op eigen initiatief advies uit te brengen. Als er onenigheid is, moet er overleg komen. We kunnen waar mogelijk proberen een standpunt te laten dragen, maar afwijkende standpunten zijn onvermijdelijk.

Het voorstel komt op tafel om term 'deelraad' niet te gebruiken. Het wijst op een veel te getrappt systeem. Er komt een consensus om de raden bij hun naam te noemen, bijvoorbeeld de naam 'Sportraad' blijft dus. Het zou wel mogelijk moeten zijn om de raden samen in één naam te kunnen vatten. En wat met de koepelraad? 'Koepel' is alvast geen bruikbaar woord.

3.5 Vijf algemene punten

Als afsluiting proberen we nu een paar hoofdpunten te definiëren. Deze zal ons korte, krachtige advies zijn dat informeel zal verspreid worden.

- I. De deelraden moeten ook zelfstandig aan de minister kunnen adviseren. We pleiten voor een afschaffing van de getraptheid en we stellen als alternatief **nevenschikking** voor. Vanuit de functies moet er rechtstreeks geadviseerd kunnen worden. Vanaf nu zullen we dan ook consequent spreken over de verschillende strategische adviesraden (meervoud), in plaats van over een strategische adviesraad met verschillende deelraden.
- II. Tussen de subsidiecommissies en de strategische raden zou een structureel, geformaliseerd contact moeten bestaan. Er moet met andere woorden een **structurele doorstroming** komen van **beleidsrelevante informatie** tussen de technische

beoordelingscommissies en adviescommissies enerzijds en de strategische raden anderzijds.

Expertise moet terugkomen naar het strategische niveau. Ervaring moet vanzelf naar boven komen. Christine Claus, de secretaris-generaal, waarschuwt voor het gevaar: het kan in geen geval dat er een soort toezicht komt. Men is het er over eens dat dit niet de bedoeling kan zijn. Wat de raad interesseert zijn de manieren om informatie te ontsluiten voor de strategische adviesraden en de kennis op zich die circuleert in de adviescommissies. Iemand uit een beoordelingscommissie moet bijvoorbeeld kunnen komen zeggen wat de ervaringen waren. Deze informatie volgt de beleidscirkel.

Volgens de secretaris-generaal is het de verantwoordelijkheid van de IVA's om fatsoenlijke rapporten af te geven. De structurele band zou in de beheersovereenkomst van de IVA's kunnen staan: dit is immers ook publieke informatie. Heel veel informatie gaat gewoon verloren omdat ze niet ter beschikking wordt gesteld. Het accent moet meer op informatie komen te liggen en documenten moeten beschikbaar zijn zodat er niet meermaals hetzelfde wordt gevraagd en gezegd.

Daarbij moet gelet worden dat er goede samenvattende documenten worden gemaakt en dat er een goede operationele selectie gemaakt wordt. De organisatie hiervan is een taak van de IVA's.

Dit punt is én belangrijk én altijd secundair. Informatie die aansluiting geeft tussen de beide werkingen is een van die functies die een evaluatiecyclus moet inhouden. Dan wordt geen hoofdpunt, maar ondergeschikt aan de evaluatie die beleidsmatig is.

III. De **samenstelling**.

Hierbij komen twee deelvragen aan bod.

(3.1) Hoeveel leden telt een raad? Iedereen wil de raden groter dan men ze nu voorziet. Maar meer dan 15 leden is eigenlijk ook te veel. Er wordt een idee gelanceerd voor een systeem van decentralisatie in commissies. Gelijkaardig met de verhouding 'deelraden' en algemene raad zouden de raden commissies moeten kunnen samenstellen die ze volledig kunnen delegeren en die zo volwaardig mogelijk kunnen spreken. Die zouden ze zelf moeten kunnen samenstellen. Het risico daarbij is dat we moeten opletten dat we niet teveel verkokeren. De commissies zouden dan ad hoc moeten opgericht worden om te vermijden dat je de trap naar boven maakt.

Echter, om als raad de start te maken als autonoom geheel is deze oplossing niet de beste. We pleiten dus voor nevensgeschikte deelraden met **elk permanent 15 à 20 leden**.

(3.2) Welke mensen moeten de raden bevolken? Hoe worden die samengesteld? We moeten binnen context van het kaderdecreet blijven. Maar we moeten ook spreken over concrete mensen, want het heeft geen zin dat de minister mensen aanduidt die toch nooit komen. Nu ligt het voorstel van open oproep op tafel: dan heb je gemotiveerde mensen. Vertegenwoordigers van het middenveld moeten wijs genoeg zijn om de juiste personen af te vaardigen: ze hebben er immers alle belang bij.

De raad vraagt zich af of we een alternatief naast de openbare oproep kunnen of moeten voorstellen. Een open oproep is alleszins democratisch, maar is het ook efficiënt? De Jeugdraad heeft ervaring: in praktijk moeten de mensen toch vooral opgeroepen worden. Er wordt beslist geen alternatief voor te stellen.

Er kan worden nagedacht of het werkbaar is een opdeling te maken in een dagelijks bureau en anderen zodat er toch altijd mensen aanwezig zijn. Er kan ook een dubbele lijst van kandidaten opgemaakt worden.

Moet het principe van nevenschikking worden doorgetrokken zodat in de 'algemene raad' niemand van de andere raden zit? De raad opteert voor een **gemengd systeem** van vertegenwoordiging: de helft vertegenwoordigers van de andere strategische raden (voorzitter of lid) en de helft 'onafhankelijken'.

IV. Aangezien de raden een rechtspersoonlijkheid krijgen, moeten we ook letten op de werklast van het secretariaat en de raden. Deze is best zo beperkt mogelijk, dus

minimaal wat betreft technische last en maximaal wat betreft inhoudelijke en financiële ondersteuning.

Er zou één secretariaat voor alle raden zijn met elk een eigen aanspreekpunt. Daar wordt ook een algemeen overzicht behouden. Er moet voldoende menskracht ter beschikking zijn om de taken in te vullen.

- V. Vanuit de thematisch raden moet het mogelijk zijn om **op eigen initiatief en rechtstreeks in contact te staan met parlement en minister.**

Verder vraagt men zich af of we een verplichting van terugkoppeling kunnen voorstellen: wat gebeurt er met de adviezen. De secretaris licht toe dat in kaderdecreet een verplichting van uitleg staat over de beslissing, maar enkel over gevraagde adviezen. Dit is nog dus nog iets anders dan wat hier gevraagd wordt.

AFSPRAAK: dit wordt toegevoegd bij het punt over informatiedoorstroming.

De secretaris-generaal waarschuwt ook op te letten voor onverenigbaarheden, in het bijzonder met personeelsleden van steunpunten. Aangezien dit al in het kaderdecreet staat ingeschreven, wordt beslist dat dit hier niet hernomen wordt.

4. Advies over cultuurcompetentie

De voorzitter prijst de tekst, die mooi en doordacht is geworden en op verschillende beleidsniveaus aanspreekt.

Opmerking bij punt 5.2 Onderwijs (p. 8): het is zinnig om de formulering naar onderwijs toe wat meer te vatten. Er zijn zaken die andere klank hebben bij cultuur of bij onderwijs. Bijvoorbeeld 'creatieve lessen' is veel te vrijblijvend: 'vakoverschrijdende domeinen' zou bijvoorbeeld beter zijn. Muzische vorming kan explicieter vermeld worden. Over deeltijds kunstonderwijs zijn er eveneens een paar details die anders kunnen.

Onderwijs is bezig aan een decreet lerarenopleiding maar over muzische vorming rept men daar met geen woord meer. Dat illustreert hoe weinig die departementen met elkaar te maken hebben. Dit kunnen we misschien ook vermelden. De voorzitter stelt voor dat we in een brief naar het parlement specifieke aandacht vragen voor dat advies en daarop amenderen. We kunnen de verwijzing naar het beleid expliciteren.

AFSPRAAK: De opmerkingen worden op papier gezet en naar het secretariaat gestuurd.

Wat er misschien nog mist, is aandacht voor een soort algemeen cultureel maatschappelijk klimaat. Hiermee wordt aandacht voor het leefklimaat bedoeld, zoals bij cultureel erfgoed of bij de aandacht voor cultuur in de stad. Het is een algemeen gevoel, een uitnodiging om aandacht te schenken aan een mooie leefomgeving. Bijvoorbeeld de lelijkheid van schoolgebouwen, die een duidelijk gebrek aan creativiteit verraden; maar de kinderen zitten er wel de hele dag. Vanuit de invalshoek sport is hiervoor bijval: ook in sport vind je dikwijls aspecten van algemene lelijkheid.

AFSPRAAK: dit kan misschien ingepast worden in de inleiding als algemeen kader. De opmerkingen worden op papier gezet en naar het secretariaat gestuurd.

AFSPRAAK: De opmerkingen worden op papier gezet en naar het secretariaat gestuurd. Daar wordt de tekst aangepast en opnieuw voorgelegd aan de werkgroep. De werkgroep keurt het advies goed.

5. Rondvraag en varia

- Vanuit de Jeugdraad wordt een probleem aangekaart. De jeugdsector zijn de eersten die een lokaal beleidsplan maken. Er wordt daarnaast een onderzoek afgerond over planlast – met een aantal uitspraken in de pers door minister Keulen. Het onderzoek is

min of meer afgewerkt, met duidelijke conclusies. De invalshoek is de administratieve last voor gemeenten, en niet de meerwaarde van het participatieve aspect, van het langetermijndenken, van sectoroverschrijding. De vrees is dat die lokale beleidsplannen op de helling komen omdat ze geclusterd zouden worden. De Jeugdraad is daar bezorgd over want overtuigd van de meerwaarde van lokale beleidsplannen. Als we willen proactief zijn, is dit misschien iets om in de raad te behandelen.

- Vanuit de Sportraad vraagt men aandacht voor ruimte voor vormen van culturele expressie: de scheiding tussen cultuur en sport hoeft niet zo groot te zijn.

AFSPRAAK: deze twee punten worden meegenomen door de raad. In het geval dat deze raad ze niet meer zou kunnen afwerken, worden ze overgedragen aan de strategische adviesraad.

- De voorzitter spreekt met Hugo De Vos, coach van de werkgroep SAR, de te volgen stappen af. Hugo De Vos krijgt volmacht, we moeten niet teveel vergaderen tenzij het een meerwaarde geeft. Er wordt verder afgesproken voor de werkgroepvergadering van 28 juni.
- De coach stelt voor om met beknopte tekst te komen tegen 14 juni: wachten we dan niet beter met een ontwerp tekst?

AFSPRAAK: de korte adviestekst met 5 punten wordt zo vlug mogelijk gemaakt. Het kabinet wordt op de hoogte gebracht van onze planning (eerst een informele korte tekst, daarna een adviesnota).

Einde van de vergadering: 20.00u